

D-FENS: Viděli jsme holubice míru ze země svobody

- CZ24 News | 29. května 2023

ČESKO: Vydali jsme se do Čáslavi prohlédnout si nové holubice míru ze země svobody. No docela teda zklamání.

Jednou za dva roky se hora otevře a vydá své poklady a to samé se děje s leteckou základnou v Čáslavi, kde se odehrává ve dvouletých intervalech DOD alias Den otevřených dveří. Letošní program byl celkem atraktivní a navíc DOD 2021 vypadl kvůli covid games, protože rozlehlá vojenská letiště jsou přece typickými místy pro šíření respiračních infekcí. Tak jsme tedy s příslušným předstihem vyrazili.

Na minulém DOD 2019 jsme byli s Honzou ZZR s dětmi dvěma auty a dopravili jsme se na parkoviště celkem v pohodě. Ale jak se ta armáda pod organizačním a manažerským talentem ministryně Černochové neustále zlepšuje, tentokrát to rozhodně v pohodě nebylo. V koloně jsme prostáli asi hodinu, následně mi došla trpělivost a odložil jsem auto v obci Chotusice přilehlé k základně, protože se ukázalo, že z polního parkoviště se auta zase vracejí poté, co nenalezla místo. Organizace parkování i příjezdu byla děsivá. Existuje nějaký odhad, že proti vojenskému útoku podobného rozsahu jako na Ukrajině by Armáda ČR zvládla bránit území o velikosti jednoho kraje po dobu jednoho týdne. To bych chtěl vidět, nejspíš by tam ani nedojeli, natož aby něco začali bránit. Řízení dopravy, nebo jak nazvat to, co tam armáda spolu s Policií ČR praktikovala, byla totiž naprostá fraška. Obě silové složky zaskočila komplikovaná křižovatka nepředvídatelného tvaru [zde](#). Jestli si taky takto povedou, až nás někdo napadne a oni budou bránit ten jeden kraj, tak nezbývá než se demaskovat jako chcimír a doufat, že nás nikdo nikdy nenapadne.

Ale nakonec jsme se přes hodinu v koloně nějak přenesli. Solidní podívaná byly už jen dva vrtulníky MD-500 a jeden Jet Ranger u vstupu, které zajišťovaly vyhlídkové lety. Vypadalo to jako někde ve Vietnamu.

Vydali jsme se tedy sledovat tu show. Já byl tedy zvědavý především na KC-135, který byl také na programu, protože tyhle velký čtyřmotoráky prostě musím. Nicméně bylo i tak na co koukat. Akrobatická sestava Martina Šonky se nedá nazvat jinak než demonstrativní popření fyzikálních zákonů. Stejně tak naprosto precizní vystoupení českých úpilů na gripenech. Nenápadný půvab mělo vystoupení pilota na historickém Jaku C-11 v barvách poválečného letectva. Nevím aby z toho nebyly nějaké problémy, protože je to letadlo z Ruska, takže vlastně svým letem podporuje genocidu, ale když se soustředíte na některé aspekty letu této podivné věci vydávající zvuk jako buldozer, vlastně kombinace draku druhoválečných stíhaček Jak a poloviny hvězdicového motoru z Lavočkinu, dojde vám, jak šílené muselo být používat tento stroj jako cvičný. Malá plocha křídel, velký reakční moment poměrně výkonného motoru, na tomhle rozumný člověk přece nechce dělat autoškolu. Taký to lítalo v aeroklubech, tomu se dnes ani nechce věřit. Fascinující byla i ukázka záchrany vyhledání a záchrany sestřeleného pilota posádkou vrtulníku Sokol. Nedovedu posoudit, zda by vyhledávání pilota skutečně probíhalo právě takhle, spíš to vypadalo, jako když samice čmeláka hledá na jaře na mezi hnízdo, ale na předvedení vrtulníku v limitních režimech to stačilo. Pro mně bylo vrcholem sólo na Gripenu, o kterém sám showpilot prohlásil, že do toho dal nejen své dovednosti, ale i srdce a bylo to poznat. I největší debil by ten moment pochopil, jak náročné a drahé bylo, aby se piloti Gripenů naučili svoje stroje ovládat tak, jak to umí a jak hloupý a kontraproduktivní je záměr zakoupit

americké stroje F-35. V podstatě všechna letová vystoupení byla dechberoucí, nebylo nic, o čem by se dalo říct, že je otrava. Nicméně myšlenkově jsem pořád směřoval k pomyslnému centrálnímu bodu programu, kterým byl právě průlet F-22 a K-135.

Postupem se ukázalo, že KC-135 nebude, protože prý někde plní nějaké úkoly při zajišťování míru. Hmm. Pak to přišlo. V ose dráhy přiletěly dvě holubice míru ze země svobody. Nedalo se to nazvat formací, spíše to byl takový neuspořádaný let vedle sebe. Zhruba do poloviny dráhy prováděly průlet v relativně velké výšce, pak točily levou zatačku o a po okruhu se po čase dostaly opět do této pozice, aby to celé zopakovaly ještě jednou. Při druhém průletu, nebo jak to nazvat, provedly oba stroje levou zatačku o něco utaženější a pod forsází, což byl pravděpodobně jediný vizuálně atraktivní moment celého vystoupení. Tak jsme se dozvěděli, že ta věc dovede zatočit, nicméně nikoli zrovna přesvědčivě. Byla to tedy nuda, bylo to jako sledovat prádlo, jak schne na šňůře. Mavericku, kde jsi?

F-22 není letadlo, na které byste se chtěli dívat. Je to svým způsobem více propracované pokračování projektu F-117, který byl stealth, protože jedna bába povídala. „Neviditelný“ F-117 kdysi sundala nad Jugoslávií archaická ruská raketa S-125 Něva z šedesátých let, které zapomněli říct, že letoun je nezjistitelný. Pak se to honem zamlouvalo tím, že to způsobily dveře pumovnice, které letoun otevřel, když shazoval humanitární bomby, jako by to bylo postačující vysvětlení. Od té doby mám za to, že stealth je spíše záležitost hlavně na úrovni marketingu, podobně jako v třicátých letech minulého století přísahali vojenští marketéři na „paprsky smrti“, kterými se budou ze země vyřazovat letadla z provozu za letu.

F-35 má krátkou před, pahýlovitá křídla, je to takové zavalité oteklé letadlo, připomíná vyžranou masařku a celkově to vypadá divně. Jestli je pravdivá poučka, že to, co dobře vypadá, taky dobře lítá, tak tohle moc dobře létat nebude. Nepochybuji, že kabina je navržena pro těhotnou transgender černou pilotku a vývojové týmy byly sestaveny podle zásad gender, diverzity a inkluze, ale jinak nebo možná proto to celé působilo krajně rozpačitým dojmem.

DOD měl pravděpodobně nejslabší mluvený komentář ze všech leteckých dnů, jaké jsem kdy navštívil. Konkurovat mu mohla snad jen akce v rakouském Dobersbergu, kde komentátor sice měl co říci, ale hovořil s tak silným rakouským dialektem, že jsem vůbec netušil, co to to plácá. Když dvojice oplácaných stíhaček nasazovala na další průlet, [pronesl komentátor](#) „ve srovnání například s Gripenem... jsou to... jsou to...“ a nějak mu došla slova. Zajímalo by mně, kolik lidí si tam doplnilo něco jako „pěkný sračky“. Nicméně následně se komentátor zmátořil a pronesl něco jako že to nejsou žádné drobečky. Také říkal, že masařky jsou určeny k vybojování vzdušné převahy. Představa, že by se tahle věc dostala do manévrového boje nebo jakékoli přímé interakce s bojovými prostředky protivník mi v tu chvíli připadala velmi absurdní, takže vzdušná převaha se bude muset vybojovávat někde, kde nepřítel bude chovat ohleduplně.

Po druhém semiprůletu se oteklé holubice míru ze země svobody někam vzdálily a víc už jsme neviděli. Kakuna se ptal, zda je to všechno. Tuto otázku zřejmě v ten moment vyslovilo více lidí ze zhruba 50 tisíc návštěvníků. Byla to s rezervou nejslabší performance, jakou jsme tam viděli, když nepočítám průlet dopravní linky někde ve FL200, která pochopitelně nebyla součástí leteckého programu.

Vypadalo to, že vážne komunikace mezi věží a komentátory, protože ti často nevěděli, co se bude dít, a tak to bylo i v tomto případě. Komentátor nic neuvedl, pravděpodobně také nevěděl, zda se poslové míru a strážci levicové liberální demokracie ještě vrátí, a když se několik desítek sekund nic nedělo, naznali jsme, že to bylo vážně celé. Někteří jedinci dávali najevo určité zklamání, protože tam podobně jako my přijeli kvůli nim. Hlavní bod programu tím byl zakončen a my se mohli začít těšit na něco skutečně zajímavého, jako třeba simulaci útoku na pozemní cíl v podání perfektně spolupracující dvojice L-159.

Já chápu, že to byl jen průlet, ale když uvážím, že nám vykuchanou verzi tohoto krámu chtějí za pomoci proamerické politické reprezentace za obrovské peníze prodat, očekával bych přesvědčivější show. Jana do toho sice dává srdce, ale kdyby tohle viděla a vložila do toho taky mozek, tak by snad tohoto ocelového ptáka už ani nechtěla. Docela by mně zajímalo, jak to vnímali piloti Gripenů a jak se těší na to, že si budou užívat s takovou obézní krávou. Pořád tedy píšu o F-22/35, aby nedošlo k omylu.

Víte co? Máme nejlepší vojenské piloty na zeměkouli. Ne že by vybojovali nějakou důležitou válečnou bitvu, ale dovedou se vypořádat se vším tím haraburdím, co jim různí Kalouskové, Parkanové, Dalíkové a další koupí. Nejen že se od toho nenechají zabít, ale postupem času z toho šrotu vykřesají něco dobrého, nebo dokonce nejlepšího. Žádná válka je nepřekvapí, oni jsou vlastně ve válce denně, ne s nějakým vnějším nepřítelem, ale s daleko zákeřnějším a nebezpečnějším protivníkem. Se zkorumpovaným systémem „tradičních politických stran“.

AUTOR: D-FENS

ZDROJ: dfens-cz.com